

ת"פ 29802/08/14 - מדינת ישראל נגד ג'לאל אלג'באר

בית משפט השלום בעכו

21 אוגוסט 2014

ת"פ 29802-08-14 מדינת ישראל נ' אלג'באר

ת"פ 29814-08-14

בפני כב' השופטת ג'ני טנוס
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
ג'לאל אלג'באר

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד צביקה שרייר

ב"כ הנאשם: עו"ד הישאם פראג'

הנאשם: נוכח

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת - דין

על יסוד הודאת הנאשם, אני מרשיעה אותו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ה אב תשע"ד, 21/08/2014 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר - דין

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו, בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל. עפ"י עובדות כתב האישום, הנאשם הוא תושב ג'לקאמוס באזור יהודה ושומרון וביום 19.8.14 ובמשך 4 ימים עובר לכך, שהה הנאשם בישראל מבלי שיש בידיו היתר כאמור.

ב"כ המאשימה ביקש להשית על הנאשם מאסר בפועל במסגרת המתחם הראוי שעומד לדידו על 6 חודשים תוך שהוא הפנה לפגיעה באינטרס המוגן של בטחון הציבור ובטחון המדינה ובפרט נוכח המצב ששורר בתקופה האחרונה, זאת גם אם כוונותיו של הנאשם בביצוע העבירה היתה להתפרנס ותו לא.

בנוסף לכך, טען ב"כ המאשימה כי אין זו ההרשעה הראשונה של הנאשם בעבירה זו, שכן לחובתו שלוש הרשעות קודמות בעבירה זו בין השנים 2005 עד 2009, שבגין ריצה הנאשם תקופות מאסר שונות.

לעומת זאת, טען הסניגור, כי יש להסתפק בימי המעצר בהם נתון הנאשם או לחילופין לקצר משמעותית את תקופת המעצר, שכן נסיבות ביצוע העבירה - כניסת הנאשם למטרות פרנסה בלבד - אינן פוגעות בערך המוגן שבבסיס העבירה שבנדון. כמו כן הפנה הסניגור לנסיבותיו האישיות של הנאשם שהינו נשוי ואב לשישה ילדים, והמפרנס היחיד של משפחתו.

כמו כן טען הסניגור, כי רף מתחם הענישה בהתאם לעמדת המאשימה הוא שגוי ומחמיר באופן בלתי סביר וטען כי אין היא עומדת ברמת הענישה הנוהגת במקרים כגון אלה.

דומני, כי אין צורך להכביר במילים אודות הערך המוגן שעומד בבסיס העבירה שבנדון לגבי השמירה על בטחון הציבור ובטחון המדינה, תוך התחשבות במשאבים הרבים המושקעים ע"י המדינה למניעת כניסתם של שוהים בלתי חוקיים.

טענת הסניגור - שעליה לא ביקש ב"כ המאשימה לחלוק - כי הנאשם נכנס למטרות פרנסה בלבד, אין בה כדי להוביל למסקנה כי הערך המוגן לא נפגע, וטענה זו יכולה להיות טובה בבוא ביהמ"ש לגזור את העונש שהולם את נסיבות המקרה.

לאחר ששקלתי את דברי הצדדים, אני מוצאת כי מתחם הענישה בגין העבירה שבנדון, יכול לנוע בין מספר ימי מאסר בודדים כתקופת המעצר ועד לשישה חודשי מאסר בפועל, הכל בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבותיו של הנאשם. לעניין זה אני מפנה לערעור אזרחי 41708-07-12 ולערעור פלילי 12-07-57019, אשר קבעו מתחם ענישה דומה, אם כי עם רף תחתון של חודש ימים. אגב כך אוסיף, כי בתיק ערעור פלילי 13-01-17586, מחוזי חיפה, ביהמ"ש המליץ על העמדת תקופת המאסר על חודש ויום והצדדים קיבלו את ההמלצה וזאת לגבי נאשם נטול הרשעות קודמות.

כפי שציינתי קודם, המאשימה לא ביקשה לחלוק על טענת הסניגור כי מטרת הכניסה היתה לשם פרנסה בלבד, לכן אני מוצאת כי יש בכך כדי להצדיק הטלת עונש במסגרת המתחם שנקבע לעיל.

בהתחשב בעובדה כי אין זו הרשעתו הראשונה של הנאשם בגין אותה עבירה ממש, אני מוצאת כי אין מקום להעמיד את העונש על הרף התחתון של המתחם הנ"ל. מנגד, אם אקח בחשבון את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, את נסיבותיו האישיות כפי שצוינו ע"י הסניגור והעובדה כי העבירה בוצעה ללא עבירה נלווית אחרת, אני מוצאת כי העונש המתאים נופל באמצע המתחם אשר צוין לעיל.

לפיכך, אני דנה את הנאשם, לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל של 3 חודשים ויום מיום מעצרו ביום 19.8.14.

2. מאסר על תנאי של 3 חודשים, למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה דומה לעבירה בה הורשע, ויורשע בגינה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ה אב תשע"ד, 21/08/2014 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס, שופטת

קלדנית: טננבאום חני